د روت کِتاب

د اِلیمَلِک د خاندان موآب ته تلل

۱-۲ ډېر پخوا، چې کله قاضیانو په بنی اِسرائیلو حکومت کولو نو په هغه مُلک کښې قحط راغلو. یو سړے اِلیمَلِک، چې افراتے وو، هغه د یهوداه په بیت‌لحم کښې اوسېدو، د خپلې ښځې نعومی او د دوو زامنو محلون او کِلیون سره موآب ته د څۀ وخت دپاره لاړو. دوئ لا هلته اوسېدل ۳ چې اِلیمَلِک مړ شو، نو نعومی د دوو زامنو سره یواځې پاتې شوه، ۴ نو هغوئ د موآبي ښځو عرفه او روت سره ودونه وکړل. تقریباً لس کاله وروستو ۵ محلون او کِلیون هم مړۀ شول، او نعومی بېخی یواځې پاتې شوه، چې نۀ یې خاوند وو او نۀ زامن.

د نعومی او روت بیت‌لحم ته واپس راتلل

۶ څۀ وخت وروستو نعومی خبر شوه چې مالِک خُدائ خپلو خلقو ته د فصلونو نعمت ورکړو، هغه د اِنږوریانو سره د موآب نه تللو ته تیاره شوه. ۷ دوئ یو ځائ یهوداه ته واپس رواني شوې، خو په لاره کښې ۸ نعومی هغوئ ته ووئیل، "تاسو کور ته واپس لاړې شئ او د خپلو میندو سره اوسېږئ. مالِک خُدائ دې په تاسو مهربانه وی لکه څنګه چې تاسو په ما او زما په مړو زامنو مهربانه وئ. ۹ او مالِک خُدائ دې وکړی چې تاسو دواړه بیا وادۀ شئ او خپل کورونه آباد کړئ." نو نعومی هغوئ رخصتولو دپاره ښکُلې کړې. خو هغوئ په ژړا شوې ۱۰ او هغوئ هغې ته ووئیل، "نه، مونږ به تا سره ستا مُلک ته ځُو." ۱۱ نعومی په جواب کښې ورته ووئیل، "زما لوڼو، تاسو واپس لاړې شئ، تاسو ما سره ولې تلل غواړئ؟ په دې خیال چې زما به بیا زامن وشی او هغوئ به تاسو وادۀ کړی؟ ۱۲ واپس خپلو کورونو ته لاړې شئ، زۀ ډېره بوډۍ او د بیا وادۀ کېدو نۀ یم. کۀ چرې زۀ داسې وګنړم چې تر اوسه څۀ اُمید شته، نو کۀ نن شپه وادۀ هم شوم او زما زامن وشول، ۱۳ تاسو به د هغوئ د غټېدو اِنتظار کوئ څۀ؟ دا به تاسو د بل چا سره د ودېدو نه ایساروی څۀ؟ نه، زما لوڼو، تاسو ته پته ده چې دا نۀ شی کېدے. مالِک خُدائ زما مل نۀ دے، په تاسو زما زړۀ سوزی." ۱۴ دوئ بیا په ژړا شوې. عرفه په مخه ښه وئیلو دپاره خواښې ښُکله کړه او واپس کور ته لاړه، خو روت د هغې لمن نیولې وه. ۱۵ نو نعومی هغې ته ووئیل، "اے روت، ستا یور خپلو خلقو او د هغوئ معبودانو له لاړه. هغې پسې واپس کور ته لاړه شه." ۱۶ خو روت ورته ووئیل، "ما د ځان نه مۀ شړه، ما ته مۀ وایه چې درنه ایساره شم. چې چرته ځې، هلته به ځم، چې چرته اوسې، هلته به اوسم. ستا خلق به زما خلق وی، او ستاسو خُدائ پاک به زما خُدائ پاک وی. ۱۷ چې چرته مرې، هلته به مرم، چې چرته ښخېږې هلته به ښخېږم. مالِک خُدائ دې ما ته په قهر شی کۀ د مرګ نه بغېر په بل څۀ ستا نه جدا شم." ۱۸ کله چې نعومی ته پته ولګېده چې روت د تلو کلکه اراده کړې ده، نو هغې نور څۀ ورته ونۀ وئیل.
۱۹ دوئ مزل کولو چې بیت‌لحم ته ورسېدې. د هغوئ په رسېدو، د ښار ټول خلق د هغوئ په ننداره شول، او ښځو ووئیل، "دا په رښتیا نعومی ده؟" ۲۰ هغې ووئیل، "ما ته نعومی مۀ وایئ، ما ته ماره وایئ، ځکه چې قادر خُدائ زما ژوند تریخ کړے دے.
۲۱ زۀ بختوره لاړم، خو مالِک خُدائ تش لاس سپېره راولېږلم. ما ته ولې نعومی وایئ، چې قادر خُدائ زۀ غورزولې یم. او هغۀ په سختئ کښې اچولې یم؟" ۲۲ نو داسې، نعومی د خپلې موآبۍ اِنږور روت سره د موآب نه واپس راغله. د اوربشو لَو شروع وو، چې دوئ بیت‌لحم ته ورسېدلې.

د روت د بوعز په پټی کښې کار کول

۲ ۱ د نعومی یو رشته‌دار وو چې نوم یې بوعز وو، دا یو مالدار او مشر سړے وو، کوم چې د هغې د خاوند اِلیمَلِک د خاندان نه وو. ۲ یوه ورځ روت نعومی ته ووئیل، "ما پرېږده چې پټو ته لاړه شم چې د لَوګرو نه پاتې شوی وَږی راټول کړم. زما یقین دے چې څوک به مې د ځان سره پرېږدی." نعومی ورته ووئیل، "ځه لورې، لاړه شه." ۳ روت پټو ته لاړه او لَوګرو پسې وروستو پاتې شوی وَږی یې راټولول. نو داسې وشول چې هغه د بوعز په پټی کښې وه. ۴ په دې کښې بوعز په خپله د

بيت‌لحم ته راغلو. او لَوګرو ته يې سلام وکړو، او ورته يې ووئيل، ”مالِک خُدائ مو مل شه.“ او هغوئ په جواب کښې ووئيل،
”مالِک خُدائ دې بختور کړه.“ ۵ بوعز د لَوګرو مشر نه تپوس وکړو، ”دا ځوانه ښځه څوک ده؟“ ۶ مشر جواب ورکړو،
”دا ځوانه ښځه د نعومى سره د موآب نه راغلې ده. ۷ هغې ما ته ووئيل چې ما په لَوګرو پسې پاتې شوو وږو راټولولو ته
پرېږده. هغه د سحر وختى نه تر اوسه پورې کار کوى او د لږې لحظې دپاره دالان لاندې دمې ته کښېناسته.“ ۸ بيا بوعز روت
ته ووئيل، ”زما خبره واوره، د دې پټى نه بغير بل ځائ کښې وَږى مۀ ټولوه، دلته د ښځو سره يو ځائ اوسه، ۹ سړو ته ګوره
چې چرته هغوئ لو کوى نو په هغوئ پسې شاته ښځو سره کار کوه. ما خپلو سړو ته وئيلى دى چې هغوئ تا نۀ تنګوى. هر کله
چې تۀ تږې شې، نو د هغې منګو نه اوبۀ څښه چې دوئ ډک کړې دى.“ ۱۰ روت د عزت نه پړمخې په زمکه پرېوته، او بوعز ته
يې ووئيل، ”زۀ ولې ستاسو په نظر کښې درنه يم؟ تاسو ولې په ما مسافرې دومره مِهربانه يئ؟“ ۱۱ بوعز ووئيل، ”زۀ د هر څۀ نه
خبر يم چې تا د خاوند د مرګ نه پس د خواښې خومره خِدمت کړے دے. ما ته پته ده چې تا څنګه مور پلار او خپل مُلک
پرېښودو او هغه خلقو له راغلې چې تا مخکښې نۀ پېژندل. ۱۲ مالِک خُدائ دې تا له د دې بدل درکړى. مالِک خُدائ دې تا له
پوره اجر درکړى، کوم چې د بنى اِسرائيلو خُدائ پاک دے، چې ورته د پناه دپاره راغلې يې.“ ۱۳ روت ورته ووئيل، ”نيکه، تۀ په
ما ډېر مِهربانه يې. ستاسو نرمو خبرو زۀ په آرام کړې يم، سره د دې چې زۀ ستاسو د وينځې برابره هم نۀ يم.“ ۱۴ د خوراک په
وخت بوعز روت ته ووئيل، ”روټۍ واخله، او دا سرکې سره وخوره.“ نو هغه د لَوګرو سره کښېناسته، او بوعز څۀ وريتې دانې
هم هغې له ورکړې. هغې دومره وخوړه چې پرې ښۀ مړه شوه، او څۀ خوراک پاتې هم شو. ۱۵-۱۶ کله چې هغه وَږو ټولولو له
ورغله، بوعز لَوګرو ته حُکم وکړو، ”پرېږدئ چې هغه وَږى هم راټول کړى چرته چې ګېډۍ پرَتې دى، او هغه ښخى مۀ منع کوئ. د
دې نه علاوه، څۀ وَږى د ګېډو نه ورله راوباسئ چې هغه يې راټول کړى.“ ۱۷ نو روت تر ماښامه پورې په پټى کښې وَږى
راټولول، کله چې هغې دا ټول وټکول، تقريباً اتۀ سېره ؤُو. ۱۸ نو هغې دا ښار ته يوړل او خواښې ته يې وښودل چې هغې خومره
راټول کړى دى. او د هغې د خوراک نه پاتې شوې وريتې دانې يې هم هغې له ورکړې. ۱۹ نعومى د هغې نه تپوس وکړو، ”تا نن
دا دومره وَږى چرته نه راټول کړى دى؟ تا د چا په پټى کښې کار کولو؟ هغه سړے دې بختور شى چې ستا خيال يې وساتلو.“ نو
روت نعومى ته ووئيل چې، ”نن ما د چا په پټو کښې کار کولو د هغه سړى نوم بوعز دے.“ ۲۰ نعومى ووئيل، ”مالِک خُدائ دې
بوعز بختور کړى. مالِک خُدائ هميشه د مړو او ژوندو سره وعدې پوره کوى.“ هغې دا هم ووئيل چې، ”هغه سړے زمونږ نزدې
رشته‌دار دے، هغه زمونږ د خيال ساتلو ذمه وار دے.“ ۲۱ بيا روت ووئيل، ”د دې نه ښۀ خبره دا ده، چې هغۀ ما ته ووئيل چې
د لَوګرو د کار تر ختمولو پورې وَږى راټولوه.“ ۲۲ نعومى روت ته ووئيل، ”آو لورې، دا به ډېره ښۀ وى چې د بوعز په پټو کښې
د ښځو سره کار کوې. کۀ چرې تۀ د بل چا پټو ته لاړې نو څوک به لاس درواچوى.“ ۲۳ نو روت د هغوئ سره کار کولو او
وَږى يې راټولول، تر هغې پورې چې ټول غنم او اوربشې ورېبلے شوې. او د خپلې خواښې سره اوسېده.

د روت د بوعز په درمند کښې کار کول

۳ ۱ څۀ وخت وروستو نعومى روت ته ووئيل، ”زۀ به خامخا ستا دپاره خاوند لټوم، چې ستا خپل کور آباد شى. ۲ دا ياد
ساته چې بوعز، د چا د ښځو سره چې تا کار کولو، هغه زمونږ رشته‌دار دے. اوس دا خبره واوره، هغه به نن شپه په درمند
کښې اوربشې بادوى. ۳ نو ولامبه، عطر ولګوه، او د ټولو نه ښې جامې واچوه. او بيا لاندې درمند ته لاړه شه، خو چې هغۀ ته
دا پته ونۀ لګى چې تۀ هلته يې تر هغې پورې چې هغۀ خوراک څښاک ختم کړے نۀ وى. ۴ تۀ ورته ګوره چې هغه چرته څملى،
چې کله هغه اودۀ شى، نو لاړه شه او د هغۀ نه څادر اوچت کړه او ورسره اوده شه. نو هغه به تا ته ووائى چې تۀ به څۀ کوې.“
۵ روت ووئيل، ”زۀ به هم هغه شان وکړم لکه څنګه چې تا ما ته ووئيل.“ ۶ نو روت درمند ته لاړه او چې څنګه خواښې
ورته وئيلى ؤُو هم هغه شان يې وکړل. ۷ کله چې بوعز خوراک څښاک ختم کړو، نو هغه ښۀ په سور کښې وو. هغه د اوربشو
ډېرى له لاړو او څملاستو. روت غلې غلې ورغله، څادر يې ترې اوچت کړو او هغۀ سره اوده شوه. ۸ هغه د شپې ناڅاپه
راويښ شو، په بل مخ واوړېدو، نو حېران شو چې هغۀ سره يوه ښځه اوده ده. ۹ هغۀ ترې تپوس وکړو، ”تۀ څوک يې؟“ هغې
جواب ورکړو، ”زۀ روت يم، ستا د پښو خاوره، په ما نظر وکړه، ځکه چې تۀ زما نزدې رشته‌داره يې.“ ۱۰ هغۀ ووئيل، ”مالِک
خُدائ دې بختوره کړه. تۀ اوس د هغې نه هم لويه وفادارى ښائې چې تا د خواښې دپاره څۀ کړى ؤُو. تا کولے شول چې يو

ځوان سړے دې خوښ کړے وے، مالدار يا غريب، خو تا داسې ونۀ کړل. (۱۱) خو روت، اوس خفه کېږه مه. چې تۀ څنګه
غواړې زۀ به هم هغه شان وکړم، لکه چې په ښار کښې ټولو خلقو ته پته ده، چې تۀ يوه شريفه ښځه يې. (۱۲) دا رښتيا دی چې
زۀ ستا نزدې رشته‌دار يم او زۀ ستا خيال ساتم، خو دلته ستا، زما نه نزدې بل خپل هم شته. (۱۳) پاتې شپه دلته تېره کړه، او
سحر به مونږ وګورو چې هغه ستا ذمه وارى اخلى يا نه. کۀ اخلى، نو ټيک ده، او کۀ نۀ اخلى، نو زۀ بيا په ژوندى مالِک خُدائ
قسم کوم چې زۀ به ستا خيال ساتم. نو اوس دلته تر سحره پورې پاتې شه.“ (۱۴) نو هغه ورسره هلته اوده وه او د چرګ د بانګ
نه مخکښې پاڅېده چې څوک يې ونۀ وينى، ځکه چې بوعز نۀ غوښتل چې چا ته دا پته ولګى چې د هغې شپه هلته وه. (۱۵) بوعز
هغې ته ووئيل، ”خپل څادر دلته خور کړه.“ او هغې هغه خور کړو، او هغۀ هغې له تقريباً شپاړس سېره اوربشې په څادر کښې
واچولې او هغه پنډ يې ورپه سر کړو. او هغه ښار ته واپس راغله. (۱۶) کله چې هغه کور ته راغله، خواښې ترېنه تپوس وکړو،
”لورې، څۀ چل وشو؟“ نو روت هغه هر څۀ ورته ووئيل چې بوعز د هغې دپاره کړی وُو. (۱۷) روت دا هم ووئيل چې، ”هغۀ ما ته
وئيلی وُو چې تۀ خپلې خواښې له خالى لاسونه مۀ ځه، نو هغۀ ما له دومره ډېرې اوربشې راکړې.“ (۱۸) نعومی ورته ووئيل، ”زما
لورې اوس صبر کوه چې د دې خبرې څۀ حل راونۀ وځی نو بوعز به تر هغې پورې په قلاره نۀ کښېنی چې نن دا مسئله حل نۀ
کړی.“

د بوعز روت سره وادۀ کول

۴ (۱) نو بوعز د ښار په دروازه کښې د جرګې ځائ ته لاړو او هلته کښېناستو. بيا د اِلی‌مَلِک نزدې رشته‌دار، چې بوعز د هغۀ
په حقله وئيلی وُو، راغلو، نو بوعز ورته آواز وکړو، ”زما ملګرېه، دېخوا راشه، او دلته کښېنه.“ هغه ورَغلو او هلته کښېناستو.
(۲) بيا بوعز د ښار لس مشران راغونډ کړل او هغوئ ته يې هم ووئيل چې کښېنئ او هغوئ کښېناستل. (۳) هغۀ رشته‌دار ته
ووئيل، ”اوس نعومی د موآب نه واپس راغلې ده، هغه زمونږ د رشته‌دار اِلی‌مَلِک پټے خرڅول غواړی، (۴) زما خيال دا دے
چې تۀ د دې په حقله خبر شې. نو بيا، کۀ دا اخستل غواړې، نو د دې ناستو کسانو په مخکښې ووايه، او کۀ نۀ غواړې، نو هم
ووايه، ځکه چې د دې اخستلو اول حق ستا دے او بيا زما.“ هغه سړی ووئيل، ”زۀ به دا واخلم.“ (۵) بوعز ووئيل، ”ډېره ښۀ
ده، کۀ تۀ د نعومی نه پټے اخلې نو ورسره روت هغه موآبۍ کونډه به هم اخلې، نو دا پټے به د مړی د خاندان په ميراث کښې
راځی.“ (۶) هغۀ جواب ورکړو، ”نو په دې وجه زۀ بيا داسې نۀ شم کولے، زۀ خپل حق پرېږدم، کۀ تۀ يې اخستل غواړې نو وا
يې خله. ځکه چې د دې مطلب دا دے چې دا به زما د بچو ميراث نۀ وی. نو هم تۀ يې واخله، زما نۀ دے په کار.“ (۷) په هغه
ورځو کښې، د اخستلو خرڅولو او د جائيداد بدلولو، دا رِواج وو چې خرڅوونکی به خپله څپلۍ وويستله او اخستونکی له به يې
ورکړله. په بنی اِسرائيلو کښې د دې مطلب دا وو چې خبره پخه شوه. (۸) نو کله چې سړی بوعز ته ووئيل چې، ”تۀ پټے
واخله،“ هغۀ خپله څپلۍ وويستله او بوعز له يې ورکړه. (۹) نو بيا بوعز مشرانو او هلته نورو کسانو ته ووئيل، ”تاسو ټول ګواه
اوسئ چې ما د نعومی نه ټول څيزونه واخستل چې هغه د اِلی‌مَلِک او د هغۀ د زامنو کِليون او محلون دی. (۱۰) او ورسره موآبۍ
روت، د محلون ښځه، زما ښځه شوه. د دې په وجه به جائيداد د مړی په خاندان کښې پاتې شی، او دا ميراث به د هغۀ د خاندان
نوم د هغۀ په خلقو او د هغۀ په کلی کښې ژوندے وساتی. تاسو نن د دې خبرې ګواهان يئ.“ (۱۱) مشرانو او نورو کسانو ووئيل،
”آو، مونږ ګواهان يُو. مالِک خُدائ دې ستا ښځه د راحيل او لِياه په شان کړی، چې هغوئ د يعقوب کور آباد کړو. تۀ دې په
اِفرات کښې مالدار او په بيت‌لحم کښې مشهور شې. (۱۲) او د دې ځوانې ښځې نه چې مالِک خُدائ کوم بچی درکړی هغوئ دې
ستا خاندان د فارص د خاندان په شان جوړه کړی، چې هغه د يهوداه او تامار زوئ وو.“

د حضرت داؤد نسب‌نامه

(۱۳) نو بوعز د روت سره وادۀ وکړو او کور ته يې بوتله. مالِک خُدائ هغه بختوره کړه، او هغه اُميدواره شوه او يو زوئ يې
وشو. (۱۴) ښځو نعومی ته ووئيل، ”د مالِک خُدائ ثناء ووايه چې هغۀ تا له نن نمسے درکړو چې ستا خيال وساتی. دا هلک دې
په بنی اِسرائيلو کښې مشهور شی. (۱۵) ستا اِنړور تا سره مينه کوی، هغې ستا دپاره د اوو زامنو نه ډېر څۀ کړی دی. اوس د

هغې ماشوم پېدا شوے دے، هغه به تا له یو نوے ژوند درکړی او هغه به ستا په آخری عُمر کښې خیال ساتی.“ ۱۶ نو نعومی
ماشوم واخستو، سینې ته یې جُخت کړو او د هغهٔ خیال یې ساتلو. ۱۷ د ګاونډ ښځو د ماشوم نوم عوبید کېښودو. هغوئ هر
چا ته وئیل، ”د نعومی کره ماشوم شوے دے.“ عوبید د یَسی پلار شو، چې هغه د داؤد پلار وو. ۱۸-۲۲دا د فارص اولاد دے،
حصرون زوئ د فارص وو، رام زوئ د حصرون، عمی‌نداب زوئ د رام، نحشون زوئ د عمی‌نداب، سلمون زوئ د نحشون،
بوعز زوئ د سلمون، عوبید زوئ د بوعز، یَسی زوئ د عوبید او داؤد زوئ د یَسی وو.

pashtobibles.org © یوسفزی ۲۰۱۹